

שיעורי חינוך

פונעם ראש ישיבה שליט"א

פראקטישע עצות און הדרכות פאר עלטערן, מלמדים, מחנכים און מחנכות

פרשת ואתחנן - נחמו
שנת תשפ"ד

גליון
ע"ב

שיעורים אין חינוך

פרשת קרח שנת תשפ"ד

דער וועג פון אברהם אבינו

אייבערשטער, אדער לערנט מען אויס די קינדער צו בעטן דעם אייבערשטן פאר עס קומט זיין רייע צו שפילן, און מען לערנט אויס די גוטע מדה פון נאכגעבן, און דאס וויכטיגקייט פון שמייעלען און זיין פרייליך.

דער וועג פון אברהם אבינו

בשעת'ן עסן, שפילן, שווימען און טאנצן קען מען גרינגער אריינלייגן דעם אייבערשטן אין א מענטש, אזוי ווי די הייליגע חכמים זאגן (סוטה י'): אן אינטערעסאנטע זאך, אברהם אבינו האט נישט געמאכט קיין שיעורים אויסצולערנען פאר מענטשן אמונה, נאר אברהם אבינו האט אויפגעשטעלט א טענט (געצעלט) מיט טירן ביי די פיר זייטן און געטיילט סעודות, און ביי די סעודות האט ער גערעדט צו יעדן פון אמונה, אזוי האט ער אריינגעברענגט אין די גאנצע וועלט אז עס איז דא א באשעפער. אלעס האט זיך אנגעהויבן מיט איין אברהם אבינו, פאר אברהם אבינו איז די וועלט געווען זייער וויסט, עס איז געווען מיליאנען מיליאנען גוים אויף דער וועלט וואס זענען געקומען און געגאנגען און גארנישט געוואוסט פונעם אייבערשטן, ביז אברהם אבינו איז געקומען און אויפגעקומען מיט א בייפאל, ער האט געטיילט עסן און בשעת'ן עסן האט ער געזאגט פאר יעדן: "שכח אייבערשטער, דער אייבערשטער האט געמאכט די עסן", אזוי האט ער אריינגעלייגט אין זיי די אמונה.

מען זעט פון דעם אז בשעת מען עסט, מען מאכט א קארניוול, מען טיילט פאפאקארן און מען מאכן קאטן קענדי (אין ארץ ישראל רופט מען עס 'מפמבם'), קען מען גרינג אריינלייגן דעם אייבערשטן, מען זאגט פאר די קינדער: "שכח אייבערשטער, דער אייבערשטער איז אזוי גוט", און אויך קען מען דעמאלט אויפבויען די קינדער,

קען מען יעדן איינעם כאפן, מען קען יעדן איינעם אויפבויען, און יעדן איינעם ברענגען נאנט צום אייבערשטן.

ווען מען זיצט ביי א פתה און מען געבט א שיעור, זענען אלץ דא קינדער וואס זיצן אפגעמאכט ביי זיך אין קאפ: 'איך בין סיי ווי נישט קיין גוט קינד, און מיין רבי האט מיר סיי ווי נישט ליב', דאס קען מען נישט וויסן פון אינדרויסן, נאר שטילערהייט ביי זיך אין מוח קלאפט זיך דער קינד אראפ.

אסאך מאל קענען זיך מלמדים און טיטשערס וואונדערן, 'איך האב יעצט גערעדט א גאנצע שמועס וועגן נישט טשעפען, און שוין טשעפעט מען זיך ווייטער?' אדער 'איך האב יעצט גערעדט א גאנצע שמועס וועגן דאס גרויסקייט פון דאווענען, און קיינער דאווענט נישט בעסער?' זאלט עטץ וויסן אז אסאך מאל קען מען געבן א גאנצע שיעור פון א שעה צייט, און עס גייט נישט אריין אין די קינדער'ס אויערן, ווייל עפעס אינעם מוח זאגט פארן קינד: 'הער נישט אויס דער שיעור, עס איז נישט פאר דיר, דו ביסט סיי ווי נישט גוט, דו ביסט א שלעכט קינד, און דער רבי האט זיך סיי ווי נישט ליב', עס בויעט זיך אויף קאמפלעקסן אינעם קינד'ס מוח, ביז דער קינד באקומט וואס מען און שטאפערס אין זיינע אויערן, אז דער קינד הערט ניטאמאל אויס וואס דער מלמד רעדט.

אבער ווען מען שפילט און מען שווימט איז דאך יעדער דא, קען מען אריינדריען אינמיטן שפילן און שווימען, און אין די פאן 'אייבערשטער, און אמונה'.

יעדער מלמד און טיטשער קען אויפקומען מיט אייגענע בייפאלן ווי אזוי אריינצודרייען אין די קינדער דעם אייבערשטן, מען קען זאגן נאך יעדע הצלחה אינעם שפיל: "שכח

מיט'ן אייבערשטנס הילף ברענגען מיר איך א נייע שיעור וואס דער ראש ישיבה שליט"א האט געגעבן פאר מחנכים, פרשת קרח שנת תשפ"ד לפרט קטן, אין שטעטל, קרית ברסלב - ליבערטי יע"א.

וואס איז אונזער ציל?

געלויבט דער הייליגער באשעפער אז מיט'ן אייבערשטנס הילף הייבט מען מארגן אן דעם זומער זמן, און ברוך השם אז מיר האבן זייער גוטע סטעף סיי אין חדר און סיי אין שולע.

ווען א בעל הבית נעמט אויף אן ארבעטער איז פון די וויכטיגסטע זאכן ער זאל זאגן פאר דעם ארבעטער וואס ער פארלאנגט פון אים, נישט יעדער איינער פארשטייט רמזים, מען קען קיינעם נישט פארהאלטן: "האסט נישט פארשטאנען אז איך האב דאס געוואלט?" ווייל אז מען זאגט עס נישט, ווייסט מען נישט; דערפאר, וויל איך נאכאמאל איבערפרישן דער ציל וואס מיר ווילן דא מיט'ן קומען צו די קינדער.

אונזער ציל איז: אויפצובויען קינדער, און ברענגען די קינדער צום אייבערשטן מיט א שטארקע אמונה.

ביים שפילן איז נישטא די וואסע אין אויער

זומער איז פון איין זייט אביסל שווערער, ווייל די קינדער ווילן מער זיין פרייליך, טאנצן און שפרינגען, די קאפ איז נישט דא צו לערנען, איינזיצן און אויסהערן לאנגע שיעורים, דעריבער איז אנגענומען אין די תלמוד תורה'ס אז זומער איז א צייט וואס די קינדער'ס קאפ איז נישט דא, מען דארף אבער וויסן אז אין א געוויסע זין איז זומער אסאך גרינגער, טאקע פארדעם, וויבאלד א גרויסע חלק פונעם טאג איז שפילן, שווימען, פראגראמען און אקטיוועטעטן,

נעמען א קינד אין די זייט און אים געבן א גוט ווארט, אים זאגן: "דו ביסט אזוי וואויל".

געדענקען אויפצובויען די קינדער

טייערע מלמדים און טיטשערס, איך וויל ענק זייער שטארק בעטן, עס קומט יעצט זומער, יעדער איינער גרייט זיך אן וואס מען גייט לערנען און וואס מען דארף טון מיט די קינדער, מען דארף אבער געדענקען אויפצובויען די קינדער, געבן גוטע ווערטער פאר יעדן קינד.

מען טאר נישט מאכן קיין אויסנאם צווישן איין קינד מיט'ן צווייטן קינד, וואס זאל א קינד טון אז ער איז נישט אזוי קייט, ער איז נישט אזוי בא'חב'ט?! יעדער קינד מוז באקומען גוטע ווערטער: "דו קענסט יא", "דו ביסט יא מצליח", "דו ביסט וואויל", "דו ביסט פייך".

ווען זאל מען געבן גוטע ווערטער?

גוטע ווערטער איז גוט צו געבן אמאל ברבים, אמאל פריוואט, און אמאל בכלל נישט אין חדר אדער שולע, נאר וואו אימער, צום ביישפיל, א מלמד אדער טיטשער איז אין גראסערי, ער קויפט איין אויף שבת, און דער מלמד טרעפט א טאטע מיט זיין זון, און די טיטשער טרעפט א מאמע מיט איר טאכטער, אפילו דאס קינד לערנט נישט ביי מיר דאס יאר, ער איז א פתה יונגער אדער א פתה עלטער, זאג פאר זיינע עלטערן: "ער איז אזא טייער קינד, אזא וואויל קינד".

גוטע ווערטער ברענגט נישט קיין חוצפה

גוטע ווערטער פאר קינדער איז דאך אזוי וויכטיג!

האטס נישט מורא צו געבן נאך א גוט ווארט פאר א קינד, קיינער וועט נישט ווערן קיין מחוצף אויב ער וועט באקומען נאך א גוט ווארט, קיינער וועט נישט איבערדרייען די פתה ווייל מען האט אים געגעבן גוטע ווערטער.

גוטע ווערטער מאכט נאר געזונט א מענטש.

איך בין א מאשין, אן געפילן

עס קומען צו מיר אינגעלייט וואס זענען אזוי צעבראכן, זיי האבן נישט קיין שלום בית, און זיי קענען נישט מצליח זיין אין ביזנעס, פארנוואס? ווייל מען האט זיי אויפגעהאדעוועט אן גוטע ווערטער. אינגעלייט זאגן מיר: "איך קער די דרשות פונעם ראש ישיבה אז מען דארף געבן גוטע ווערטער פאר די ווייב, אבער איך

ווייס נישט וואס עס מיינט ליבשאפט, איך האב זיך אליינס נישט ליב, איך קען נישט קוקן איינעם אין די אויגן, איך האב נישט קיין געפילן, איך בין א מאשין, איך טו אלעס פערפעקט (בשלמות) איך קום און איך גיי, איך גיי אין שול און איך גיי צו די ארבעט, אבער אלעס אן געפילן און נישט געזונט", דאס קומט ווייל ער האט נישט באקומען יונגער הייט קיין גוטע ווערטער.

געב א גוט ווארט פאר א קינד, געב א גלעט פאר א קינד, זאג אים: "ביסט אזוי וואויל", און זאג אים: "וואו, דיין גייע שיד שטייט אזוי שייך אויף דיר".

וואס טוט מען ווען א קינד קומט נישט אזוי איידל?

יעצט וועל איך רעדן א זאך וואס איז מער נוגע אין סקול, איך האף אז די טיטשערס וועלן אויסהערן וואס איך זאג יעצט.

איך וויל ענק בעטן; ווען מען זעט א קינד קומט נישט אנגעטון אזוי איידל, זאל מען וויסן אז עס האט נישט צו טון מיט'ן קינד, די קינדער זענען נישט בעל הבית, עס האט מיט זייערע מאמעס.

עס זענען געבער דא מאמעס וואס האבן א בעק פייער (אן אנגעגעסענע שנאה) צו צניעות, (עס קען זיין אז זיי זענען נישט שולדיג, ווייל מען האט זיי עס געגעבן נישט אויף די ריכטיגע וועג), אבער וואס זענען יעצט די קינדער שולדיג?

א אינגערמאן האט מיר לעצטנס געזאגט, ער וויל שיקן זיין טאכטער אין ברוסלב אבער זיין ווייב איז נאכנישט מקורב צום רבין, שיקט ער ביז דער ווייל אין אן אנדערע מוסד, זיין טאכטער איז זעקס יאר, איין טאג קומט זיין טאכטער אהיים, און זאגט אים: "טאטי, מיין פרינציפל האט געזאגט אויב מען פארט מיט א טוויילער (א ביציקל) פארגעסט מען די עברי, און דער אייבערשטער גייט נישט אננעמען די תפילות, עס איז אמת?" דער אינגערמאן פרגעט מיר: "וואס טו איך דא? עס גייט מיר אין לעבן מיינע קינדער זאלן אויפנוואקסן געזונט מיט א זיסקייט צו אידישקייט, פארנוואס קען מען נישט פשוט זאגן פאר די קינדער אז עס איז נישט איידל צו פארן מיט א טוויילער, פארנוואס דארף מען זאגן אז אויב מען פארט יא, פארגעסט מען די עברי און דער אייבערשטער גייט נישט אננעמען די תפילות!?"

ווען איך וואלט ווען געווען אינגעשטעלט אין יענע מוסד וואלט איך געקענט מאכן

אז אלע קינדער זאלן פאלגן, איך וואלט זיי געזאגט 'עס איז נישט אזוי איידל פאר א קינד צו פארן מיט א טוויילער' און שוין, פארנוואס דארף מען סתם סטראשענען קינדער?!

נאכדעם זאגט ער מיר, אז די וואך איז שוין נישט געווען קיין סקול, ווייל עס הייבט זיך שוין אן 'דעי קעמפ', האט זיין טאכטער געזאגט פאר זיין ווייב מיט אזא שמחה: "מאמי, היינט איז שוין נישטא קיין סקול, היינט קען מען זיך שוין אנטון אנדערש ווי די סקול הייסט", דער אינגערמאן איז געשטאנען אין די זייט און זיך געביסן די ליפן פון צער, 'רבונז של עולם מין טאכטער איז דאך אן איידעלע טאכטער, זי איז דאך נאך א פיצקעלע קינד פון זעקס יאר, און שוין האט זי אזא שנאה קעגן צניעות?!' ער זאגט מיר איך הער די דרשות וואס דער ראש ישיבה רעדט ווי אזוי מען דארף רעדן צו קינדער פון צניעות, מיט א זיסקייט, און אויב מען לייגט עס אריין נישט ריכטיג, טוט עס אויף די פארקערטע, יעצט זע איך עס!

דערפאר וויל איך ענק בעטן, אז עס קומט א קינד אין סקול וואס גייט נישט אנגעטון ווי אזוי מען דארף גיין אנגעטון, זאגט פארן קינד א גוט ווארט, "ביסט אזוי וואויל", "ביסט אזא גוטסקייט", "ביסט אזוי איידל", זיי זענען דאך יונגע קינדער, עס האט דאך גארנישט מיט זיי, עס האט מיט די מאמע, און אפילו ביי די עלטערע קינדער איז אויך היינט אויסגעשטעלט אז די מאמע זאגט מיט וועלכע קלייד מען זאל גיין אנגעטון.

ווי אזוי צו זאגן קריטיק פאר עלטערן

וואס זאל מען טון ווען א קינד קומט נישט אנגעטון איידל? - מען זאל עס איבערגעבן פאר די אפיס, און די אפיס זאל עס זאגן פאר די עלטערן. און די אפיס דארף וויסן ווי אזוי צו עס זאגן, כדי עס זאל פועלן; מען דארף עס זאגן גוט, ריכטיג, שייך און זייער ווייך, ווייל אסאך מאל געשעט אויב מען זאגט עס צו שטארק, מאכט עס א ריס צווישן די עלטערן און די מוסד, און ווער לייזט דערפון? - די קינדער! ווייל די קינדער הערן פון די מאמע: "ווער האט עס געזאגט? די פרינציפל האט עס געזאגט? עס איז שטותים! דער ראש ישיבה האט עס געזאגט? עס איז שטותים!" און דאס קינד קען שוין גארנישט מקבל זיין אין סקול, ווייל זי איז צעמישט.

וואס טוט מען מיט א קינד וואס הערט נישט אויף צו טשעפען און גנב'ענען?

א מלמד פרגעט: וואס זאל איך טון מיט א קינד וואס הערט נישט אויף צו טשעפען, און

פרעגן די שאלות פונעם מנהל און מנהלת

יעצט וויל איך בעטן א פרייוואטע זאך פון די מלמדים און טיטשערס, אזוי ווי דער מוסד ווערט גרויס, מוז מען מאכן אז זאכן זאלן ארבעטן, מען קען נישט מאכן אז עס זאל פלאצן; אין אנהייב ווען מען האט געעפנט די מוסד, האט מען יעדע שאלה וואס האט געהאט צוטון מיט די מוסד, געפרעגט פונעם ראש ישיבה, אבער אזוי ווי די מוסד ווערט גרויס, איז ריכטיג אז מען זאל אלעס דורכשמועסן מיט'ן מנהל און מנהלת.

אויב איינער פילט אז ער האט עפעס מיט'ן מנהל און מנהלת, מען פארשטייט אים נישט, אדער אז מען האט אים פיינט; נישט קיין חילוק צי עס איז אמת אדער נישט, אסאך מאל בוים זיך אזעלכע קאמפלעקסן אין א מענטש, דעמאלט קען מען גיין ארויפציר, צום ראש ישיבה, אבער סתם שאלות, ווי צום ביישפיל, "וואס זאל איך טון מיט א קינד וואס האט גענומען די סקאטש טעיפ און שערל פון מיין טיש", וכדומה, איך קען דיך יעצט ענטפערן, אבער די צייט ווערט אנווק גענומען פון די מוסד עס זאל ווייטער וואקסן, איך קען אין די צייט טון אנדערע זאכן.

דעריבער וויל איך ענק בעטן, מען זאל ביי יעדע שאלה טראכטן פון וועם קען מען עס פרעגן, עס איז דא זאכן וואס מען קען פרעגן פון די סעקרעטערי, נאכדעם שאלות אין חינוך זאל מען פרעגן פון אנדערע מלמדים און טיטשערס, און זיכער פונעם מנהל און מנהלת.

דער אייבערשטער זאל העלפן, עטץ זאלטס זוכה זיין צו האבן א שיינע זומער, און האבן הצלחה און סייעתא דשמאי, און דער אייבערשטער זאל דא רוען, אמן.

און מאכן עקסערסייז (איבונגען), אבער וואס בלייבט פון א מענטש?!

איך האב געהערט פון מיין מאמע תחתי זייער א גוט ווארט, זי האט עס אמאל געזען הענגען אין א אפיס פון א סקול, עס איז איר זייער אריין אין די ביינער, און זי בעט מיר פסור איך זאל עס איבערזאגן פאר די איינגעשטעלטע פון אונזער מוסד; דער צעטל איז געווען געשריבן אין ענגליש, איך וועל עס איבער טייטשן אין אידיש.

"אין הונדערט יאר ארום, וועט קיינער נישט וויסן מיט וואס פאר א קלייד דו ביסט געגאנגען אנגעטון, וואס פאר א קאר דו האסט געדרייוט, וואס פאר א הויז דו האסט געהאט, מיט וואס פאר א שטיוול דו ביסט געגאנגען אנגעטון, איין זאך וועט מען יא געדענקען: וואס דו האסט געטון פאר א קינד'ס לעבן, וואס דו האסט צוגעגעבן פאר א קינד'ס לעבן, אז דו האסט געגעבן א שמיכל פאר א קינד, דו האסט געגעבן א גוט ווארט פאר א קינד, האסט געהאלפן א קינד, האסט אויסגעהערט א קינד, האסט געגעבן דיין הארץ פאר א קינד!"

זי האט אנגעכאפט א ביישפיל פון 'הונדערט יאר ארום', איך ווייס אבער נישט צי מען דארף טאקע אנכאפן א ביישפיל פון 'הונדערט יאר ארום', מען קען אפילו אנכאפן 'צוואנציג יאר ארום'; אין צוואנציג, דרייסיג יאר ארום, וועלן מיר שוין אויך נישט זיין יונג, דעמאלט וועט מען צוריק קוקן צו די פריערדיגע יארן, וואס נעמט מען מיט פון די אלע יארן? נאר וואס מען האט אריינגעלייגט אין די קינדער! דאס וועט בלייבן, און דאס וועלן מיר מיטנעמען אויף דער וועלט און אויף יענע וועלט.

בעטס יעדן טאג דעם אייבערשטן 'למען לא נגע לריק'

איך וויל ענק מתחוק זיין אויף תפלה, בעטס יעדן טאג דעם אייבערשטן: "הייליגער באשעפער העלף מיד איך זאל ליב האבן מיינע תלמידים, און איך זאל מצליח זיין מיט מיינע תלמידים; הייליגער באשעפער העלף מיר 'למען לא ניגע לריק, ולא גלד לבהלה', איך זאל זיך נישט מוטשען אומזיסט", עס קען אמאל דורכגיין א גאנצע יאר, מען מוטשעט זיך און עס קומט גארנישט ארויס פון דעם, דעריבער דארף מען אסאך בעטן דעם אייבערשטן: "למען לא ניגע לריק, ולא גלד לבהלה, איך זאל נישט סתם ארבעטן פאר גארנישט, נאר עס זאל ארוסקומען פון דעם גוטע זאכן".

א קינד וואס הערט נישט אויף צו גנב'ענען? איך וויל דיר פרעגן: וואס מיינסטו? דו מיינסט אז דער קינד וויל טשעפען? דער קינד וויל גנב'ענען? פארקערט, האב רחמנות אויף דעם קינד, דער קינד מוטשעט זיך מיט זיין שווערע נאטור!

יעצט, עס מיינט נישט מען זאל רחמנות האבן אויפ'ן קינד און אים עס לאזן ווייטער טון... ווייל זיך נישט וואסנדיג מאכן - איז זיכער נישט אויסגעהאלטן, א קינד וואס טשעפעט אדער גנב'עט, דארף מען אים אויסלערנען אז מען טאר נישט טשעפען און מען טאר נישט גנב'ענען, אבער האב אים נישט פיינט, אז דו האסט פיינט דעם קינד טארסטו שוין נישט זיין דעם קינד'ס מלמד, אז דער קינד טשעפעט אדער גנב'עט, זאג אים נאכאמאל: "מען טאר נישט טשעפען" "מען טאר נישט גנב'ענען", "דער אייבערשטער זעט", נאכדעם קען מען זיך דורכרעדן מיט'ן מנהל און מנהלת צו זען וואס מען קען טון אז דער קינד זאל עס דערהערן.

אבער מען קען נישט אפשטעמפלען א קינד אלס א גנב, א טשעפניאק, א שטערער און א קינד וואס האלט ביי גארנישט.

וואס הייסט דער קינד האלט נישט ביי גארנישט? ער איז דאך נאר א קינד?!

וואס וועט בלייבן אין צוואנציג יאר ארום?

איך וויל זיך באדאנקען פאר אלע וואס זענען געקומען זיין איינגעשטעלט אין סקול דעם זומער, איך ווייס קלאר אז ווער עס קומט ארבעטן ביי אונז אין מוסד, קומט נישט צוליב דעם געהאלט, ווייל מיר געבן א פשוט'ע געהאלט, און ווייניגער פון פשוט...

וואס וואלט איך געקענט טון ווען אלע טיטשערס וואלטן געזאגט אז זומער ווילן זיי גיין זיך בראטן אונטער די זון, וואלט איך דאך נישט געהאט קיין טיטשערס; איך פריי זיך אז עס איז דא א גאנצע חבורה וואס ווילן ארבעטן פארן רבי'ן און האבן א געפיל אויפצושטעלן שיינע דורות.

צו קומען ארבעטן מיט אידישע קינדער איז א מוראדיגע זאך, ווייל דער זומער גייט אריבער און וואס וועט בלייבן פון דעם זומער? פרעגט די עלטערע טיטשערס: "וואס געדענקסטו פון זען יאר צוריק זומער? געדענקסטו דיין טען (זיך אפבראטן אויף דער זון)?" גיין! עס בלייבט גארנישט פון דעם, אונדאי מעג א פרוי קעיר נעמען פון זיך, מען קען זיך טענען אויף דער זון, שווימען

חינוך אפטיילונג
אויף קול ברסלב

צו הערן אלע שיעורים אויף חינוך

פון דער ראש ישיבה שליט"א

אויף קול ברסלב

דרוקט: 2-4-2-1

- שמעו ותחי נפשכם -

ווי אזוי נעמט מען ארויס די פחד פון אן עלעוועיטאר פון א קינד?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך בין איינמאל געבליבן שטעקן אין אן עלעוועיטאר מיט מיין פינגער עריגע טאכטערל, און זייט דעמאלט איז זי געבליבן מיט א פחד פון אן עלעוועיטאר און זי וויל נישט אריינגיין אין אן עלעוועיטאר; ווי אזוי קען מען ארויסנעמען פון איר די פחד?

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' תתברך - יום ד' פרשת במדבר, כ"ח אייר, מ"ג לעומר, שנת תשפ"ד לפרט קטן

לכבוד מיין טייערער ... גרוי יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

די גרינגסטע וועג ארויסצונעמען א זעלען פחדים איז דורך רעדן אסאך פון אמונה, פשוט'ע ווערטער; רעד מיט דייןע קינדער: "דער אייבערשטער איז דא, ער איז אלעס, ער מאכט אלעס, ער טוט אלעס, עס קען נישט פאסירן קיין שלעכטס פארן מענטש נאר אויב מען זאגט אזוי אין הימל, מען קען נישט כאפן א קלאפ אין פינגער נאר אז מען האט אזוי אויסגערופן אין הימל", אזוי ווי די הייליגע חקמים זאגן (חולין ט:): "אין אדם נוקח אצבעו מלמטה, אלא אם כן מכריזין עליו מלמעלה"; דאס נעמט אנוועק אלע פחדים, מען לעבט רואיג און זיכער.

קלוגע עלטערן ווארטן נישט אויף א בראך און נאכן בראך הויבט מען אן רעדן פון אמונה, נאר ווען מען קען נאר - רעדט מען מיט די קינדער פון אמונה. ווען עס איז דא א שמועס דרייט מען אריין מיט חקמה - אמונה; אז דער אייבערשטער איז אלעס, נאר ער טוט אלעס, ער מאכט אלעס, ער איז איבעראל; אזוי, אויב עפעס פאסירט - איז מען שוין אנגעגרייט.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן העלחה אין אלע ענינים.

...

(קונטרס עצתו אמונה פרשת בהעלותך תשפ"ד)

וואס איז די ריכטיגע צוגאנג צו א געבורטסטאג פון א קינד?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

וואס איז די ריכטיגע צוגאנג צו א געבורטסטאג פון א קינד? ביי מייערע עלטערן האט מען בכלל נישט געוואקסט פון אזא זאך, מען האט גארנישט געמאכט קיין שום עסק פון א געבורטסטאג, ווי דער ביי מיין ווייב'ס משפחה איז פונקט פארקערט, מען האט געמאכט גאר גרויסע און ערנסטע זאכן ביי א געבורטסטאג.

מיר פֿרעגן זיך אליין יעדעס מאל פון פריש, ספעציעל ווען די קינדער הויבן שוין אן מער אונטערצואוואקסן, וואס איז טאקע די ריכטיגע וועג ביי דעם. דארף מען מאכן א מצב פון א געבורטסטאג אדער נישט?

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' תתברך - יום ד' פרשת במדבר, כ"ח אייר, מ"ג לעומר, שנת תשפ"ד לפרט קטן

טייערער ... גרוי יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

ביי אונז מאכט מען נישט קיין עסק פון די געבורטסטאג, נאר ווען מען איז עלטער, מען איז פארשטענדליך - ניצט מען אויס דעם טאג פאר א טאג פון תשובה, מען פארעכנט זיך וואו בין איך אויף דער וועלט? וואס טו איך און וואס קען איך מאכן נאך בעסער? דאס איז ביי אונז א יום הולדת.

ביי די קינדער'ס געבורטסטאג פירט מען זיך אז די עלטערן וואונטשן אן דעם קינד ער זאל זיין פרייליך און ערליך, און מען העלפט דעם קינד טראכטן עפעס א גוטע קבלה זיך צו אונטערנעמען.

עס איז וויכטיג צו וויסן אז דער ענטפער איז נאר אז ביידע, סיי דער מאן און סיי די ווייב - ווילן הערן וואס דא שטייט, אבער אז די ווייב וויל נאך מאכן א סעודה און זי ווארט אויף א מתנה, דאס איז ביי איר ממש א שטיק לעבן וכו' - דעמאלט קען מען מאכן אין שטוב פרייוואט א

סעודה און געבן א מתנה. העקר זאל זיין שלום מיט ליבשאפט.

...

(קונטרס עצתו אמונה פרשת בהעלותך תשפ"ד)

זאל איך ארייננעמען אין חדר קינדער פון בעלי תשובה?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך בין א מנהל אין א תלמוד תורה, לעצטע וואך איז געקומען צו מיר א פרומער איד, א בעל תשובה פון ארץ ישראל, און ער וויל אריינלייגן זיינע קינדער ביי אונז. איך האב גערעדט צו זיינע קינדער, זיי קוקן אויס וואוילע קינדער, אבער איך ווייס נישט וואסערע חינוך זיי האבן באקומען פאר זיי זענען אהער געקומען, זאל איך זיי אריין נעמען?

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' תתברך - יום א' פרשת ברכה, י"ג תשרי, שנת תשפ"ב לפרט קטן

לכבוד ... גרוי יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

אודאי זאלסטו זיי ארייננעמען; וואס זענען מיר בעסער ווי זיי? הלואי זאלן מיר אויף תשובה טון, מיר זאלן אויף זיין בעלי תשובה.

די אלע וואס גרויסן זיך אויף אידישע קינדער און נעמען נישט אריין קיין קינדער פון א זעלען משפחות, נאר פון א זעלען סארט משפחות - די זענען עתיד ליתן את הדין, זיי וועלן דארפן אפגעבן אן ענטפער אויף נשמות ישראל וואס וואלגען זיך אין די גאסן, אזוי ווי רמיהו הנביא קלאגט (איכה ד, א-ג): "תשתכנה אבני קדש בראש כל חוצות, בגי ציון ה'קרים המסלאים בפז".

אז דו וועסט אכטונג געבן אויף זיי וועט דער אייבערשטער אכטונג געבן אויף דייןע קינדער.

א פרייליכן יום טוב.

...

(קונטרס עצתו אמונה פרשת וירא תשפ"ב)

צו באקומען וועכנטליך דעם גליון, ביטע שרייבט צו: jhbul1234@gmail.com

קול ברסלב

קוואל פון חיזוק (פרוייען) - שיעורים; מעשיות פון תפלה; רעסעפיס; און נאך
845-351-9060 / 212-444-9169
ארץ ישראל 0797040069 / ענגלאנד 03303502363 / קאנאדא 438-320-9090
חיזוק יומי אימעיל chizikyomi@gmail.com / טעלעפאן מעדיזשינג 347-630-2876

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; מעשיות פון תפלה און נאך
212-444-9191 / 845-351-0910
ארץ ישראל 0797040066 / ענגלאנד 03303502361 / קאנאדא 4383008080
בעלגיע 3235003461 / ארגענטינע 11552354370